

Мурч

*Юр. М. Нарева
(отрицателна бирария, барометр)*

БЪЛГАРСКИ ТУРИСТЪ

ОРГАНЪ НА
БЪЛГАРСКОТО
ТУРИСТИЧЕСКО
ДРУЖЕСТВО

LE TOURISTE BULGARE — DER BULGARISCHE TOURIST

Излиза мѣсечно (освѣтъ, юли и августъ). Струва за нечленове годишно 2 лева.

Всичко се изпраща: София, „Българско Туристическо Дружество“.

Год V.

София, Мартъ—Априлъ 1906.

Брой 3—4.

Отъ редакцията на БТ.

Въ послѣдно врѣме, по разни причини, списанието не можѣ да излиза редовно, а това не може да се не отрази много злѣ върху туристовското дѣло. Прѣдъ видъ на това, централното настоятелство си е задало за първа грижа редовното издаване на БТ за напредъ и въщото му редактиране. Това ще може да се изпълни, защото изданието му е осигурено и сж спечелени мнозина нови сътрудници.

БТ е единственото по рода си списание, което помѣства описания на разни мѣстности отъ отечеството ни, дава опжтвания за излетуваня въ страната и други материали интересни не само за членоветъ на БТД, но и за голѣма частъ отъ читаещото общество и за училищната младежъ. За да си спечели тия читатели, редакцията рѣши да изпраща БТ на всички читалища и на училищнитъ библиотеки. За тая цѣль имъ се изпращатъ първитъ два двойни броя. Които не желаятъ да го получаватъ, молятъ се да ги повърнатъ; не сторятъ ли това — ще се считатъ за абонати и списанието ще имъ се изпраща редовно. Абонаментътъ на БТ е само 2 лв. годишно и абонирането става чрезъ всички телегр.-поченски станции или на право въ редакцията въ София.

Клоноветъ отъ БТД се умоляватъ да се погрижатъ за разпространението на БТ по читалища, училищни библиотеки, гостилници, бирарии и др.

Централното настоятелство е разпратило своевременно слѣдната

Покана за шести редовенъ сборъ на БТД.

Съгласно § 26 отъ Устава и по рѣшение на V. сборъ, канятъ се всички членове на БТД на VI. редовенъ сборъ въ недѣля 21. и понедѣлникъ 22. май въ с. Долня Баня.

I.

20 май, сѣбота.

Всички туристи пристигатъ въ 2 часътъ прѣзъ нощта на гара Костенецъ-Баня, посрѣщнати отъ Долнобански делегати. Подъ редъ всички потеглятъ за с. Долня баня, гдѣто пристигатъ въ 4 ч. сутриньта. Посрѣщане отъ Долнобанскитѣ туристи и настаняване на квартира.

II.

21 май, недѣля.

Въ 7 ч. сутриньта *засѣданіе на VI. редовенъ сборъ на БТД въ салона на читалището „Рила“.*

Дневенъ редъ :

а) Отваряне на сбора. б) Отчетъ отъ централ. настоятелство за 1905 г. в) Бюджетъ за 1906 г. г) Приемане нови клонове въ задругата. д) Приемане новия уставъ на задругата. е) Изборъ на ново настоятелство. ж) Прѣдложения отъ членовѣтъ. — Затваряне на сбора.

Свободенъ обѣдъ.

Слѣдъ пладнѣ.

3 ч. Посѣщаване *туристовската изложба* въ читалищния салонъ. Въ 4 ч. излетъ до „Градището“ за гледки къмъ Рила и Родопитѣ. Сборенъ пунктъ градината при бирария „Студенъ изворъ“, главатаръ прѣдседателтъ на Долно-Банския клонъ г. А. Д. Цвѣтковъ. Слѣдъ излета — свободенъ разгледъ на дърводѣлската фабрика. Разотиване за вечеря и ношувка

III.

22 май, понедѣлникъ.

Излетъ до с. Радуилъ. Сборенъ пунктъ буфетътъ на читалище „Рила“ 9 ч. с. Главатаръ прѣдседателтъ на туристическата задруга г. Д-ръ Хр. Пиперовъ. Обѣдъ въ с. Радуилъ; разглеждане старитѣ видни и мадани за топене и коване желѣзо.

На връщане — задружна вечеря въ с. Долня Баня и изпращане туриститѣ и гоститѣ въ 11 ч. в. за разотиване пакъ съ смѣсенія влакъ.

Прѣзъ всичко врѣме на сбора ще бжде открита въ читалищния салонъ *туристическа изложба.*

Здравѣйте!

БТД на всемирната изложба въ Милано.

Въ последния брой на БТ ние съобщихме, че Министерството на Търговията и Земледелието бѣ предложило на БТД да вземе участие въ прѣдстоящата изложба въ Милано. Централното настоятелство, като се занима съ това прѣдложение, намѣри удобенъ случай, за да може да се прѣдстави прѣдъ външния свѣтъ, както състоянието на туризма въ България, тъй и хубостатъ на природата въ отечеството ни, обаче сръдствата на дружеството не му позволяватъ да може да устрои едно достойно изложение. То помоли Министерството да отпусне една помощъ отъ 800 лв., като изложи общия планъ на прѣдметитѣ, които смѣта да изложи. Мин-то бѣ тъй любезно, че отпусна исканата помощъ. Слѣдъ получването на тоя благоприятенъ отговоръ, настоятелството се завзе трѣскаво съ приготвянето на изложбата, толкосъ по-вече, че срокътъ за прѣдставяне на прѣдметитѣ бѣше много краткъ — 30 априль.

Въпрѣки малкото врѣме, проектиранитѣ прѣдмети можахъ да се приготвятъ и на врѣме прѣдадатъ на комисията за изпращане въ Милано. Прѣдметитѣ, пратени на изложбата, сж слѣднитѣ:

1. *Карти.* 1) Една оригинална релефна туристическа карта (въ специална рамка) на западна Рила и дефилега на Струма, въ мѣрка 1:42,000, изработена отъ бившия софийски туристъ, инженеръ г-нъ Кръстю Николовъ, по настоящемъ въ Казанлъкъ.

2) Една фотография отъ релефна карта (въ специално паспарту) на околноститѣ на София, съ части отъ Витоша и Ст. Планина, мѣрка на оригинала 1:42,000 отъ сжщия.

Тукъ смѣтаме за приятна длѣжностъ да благодаримъ на г. Николова, който драговошно отстъпи тия карти на БТД, както да ги прати на изложбата, тъй и гдѣто даде право на дружеството да ги възпроизвежда въ картички или др.

II. Издания на БТД.

1) 3 екз. Български Туристъ, г. I, г. II и г. III—IV.

2) Уставътъ на дружеството, придруженъ съ прѣводъ на френски извлѣчения отъ него и изложение за състоянието на дружеството.

3) Отчетъ на Софийския клонъ за 1900 г. съдържащъ сказкиѣ на г. г. Г. Козаровъ, Ал. Теодоровъ, П. Козаровъ и С. Бончевъ.

4) Пжтеводителъ на Орѣховската околия, отъ Ст. Георгиевъ и Т. Икономовъ, издание на Орѣховския клонъ, 1904 г.

5) Библиотека на БТД, № 1. Отъ София до Петербургъ, отъ В. Тантиловъ.

6) Библиот. на БТД. № 2. Лѣтувания и пжтувания въ Америка, отъ С. Ватралски.

7) Туристически маршъ.

8) 7 екз. Родина, год. I—VII вкл., като списание което разпространява познания за отечествената природа, което въ първитѣ години е било неофициаленъ органъ на дружеството.

Всички книги сж хубаво подвързани, а уставът и нотитъ — красиви папки.

III. Пълна туристовска носия, състояща отъ облекло съ шапка и обуца, заедно съ ранецъ и гега. Съ тѣхъ ще бжде облѣчена кукла.

IV. 100 екз. разни фотографически снимки отъ дружествени излети или бѣлѣжити мѣстности на отечеството ни, именно: 1 табло на Рилския мѣнастирь 40×60 см., панорама на София, сжшо на Търново; 29 снимки 30×40 см.: Лютибродъ, Искъръ при Панчарево, Лжкатникъ, Елисейна, Черепишъ, Лютибродъ, Калугерица, Карлуково, село Карлуково, изпоко при Курило; 6 раз. снимки отъ Търново и р. Янтра, Прѣображенскиятъ мѣнастирь съ дервента, мѣн. св. Троица, вжтрѣшността на Рилския мѣнастирь, Елли-дере, Баня и Лѣджане (Чепино), Скакавица на Струма и проломътъ на тая рѣка при Бѣлово, Калоферски Балканъ съ водопада, Шипка, Пловдивъ, Троянъ, Никополъ и селенка Ихтиманка. 58 фотогр. 21×27 см., именно: 3 отъ Бѣлоградчикъ, по 1 отъ Видинъ, Видини кули, Варна, Бургасъ, Месемврия, Солници при Анхиало, Вѣтрени воденици край Созополъ, Сливенъ, Сръдня гора при Бингосъ, с. Мъглишъ, Хаинъ-боазъ, Мѣнастирьтъ на Шипка, розоберъ въ Казанлъкъ, розоберки, варене гюлово масло, камилитъ на Хисаря, Пловдивъ и р. Марица, черква св. Петка въ Пловдивъ, Асѣновградъ, Асѣнова крѣпость, черквата въ Батакъ, ждрелото на Елли-дере, 7 снимки отъ Чамъ-кория, Бистрица, Царска Бистрица и Ситняково, 2 отъ Мусалла, 2 отъ Седемътъ езера, Рилски мѣнастирь — вжтрѣшность на черквата, пещерата на св. Иванъ, Рила рѣка, Илина рѣка, Боянски водопадъ, земни пирамиди при Кжтина, при Лютибродъ, Вратцага, Вършецъ, Ботуня, Глава Панега, Тетевенъ, селенки на р. Панега и такива отъ с. Крапецъ, 9 снимки отъ излети: на Черни връхъ 1900 г., подъ Рѣзноветъ 1902 г., на Черни връхъ с. г., тамъ на 1904, на Витоша 1905, на Петровъ кръстъ, при тунела царъ Шишманъ, на Литритъ, на мина Перникъ. 10 снимки 13×18 см.: върховетъ на Рила, Белмекенъ, Костенски водопадъ, гърлото при Костенецъ, Борисова градина София, Ждрелото при Погановски мѣнастирь, Искърски проломъ, линията на Искъра, шосето Казанлъкъ — Калоферъ и овчаръ при Ст. Загора.

Всички фотографии носятъ надписа на дружеството и означение мѣстността на български и френски езици

Фотографиитъ сж изработени отъ разни фотографи: г. г. Г. Волцъ, Д. Карастояновъ, Т. Факировъ и Ив. Карастояновъ въ София и Бронфенъ въ Търново. Има нѣколко любителски; тѣ сж отъ софийския туристъ г. Т. И. Бъчваровъ, който бѣ добръ да ни отстжи свои плаки.

Фотографии собствено се поржчаха и се купиха 175 екз., обаче не всички бѣха художествено изработени, за да могатъ да задоволятъ европейския вкусъ. Поради което настоятелството се видѣ принудено да избере само 100 отъ тѣхъ и да ги изпрати на изложбата, а останалитъ 75 да задържи, съ което да тури основа на своята сбирка отъ фотографии. Съ тия задържани фотографии настоятелството ще пристжи къмъ приложение на § 3, точ. д. отъ устава, послѣдното отъ сръдствата за постигане цѣлитъ на дружеството: да урежда изложби. Съ

туй намѣрение се устройва при тазгодишния сборъ въ Долня-Баня *изложба на фотографии* (вж. поканата за сбора).

Съ изпратенитѣ прѣдмети на изложбата въ Милано, вѣрваме че БТД, като една млада организация, ще бѣде достойно прѣдставена.

Народенъ излетъ до Сливница,

по случай 20 годишнината отъ Сръбско-Българската война.

На 6 и 7 миналий ноември се изпълваха тъкмо двадесетъ години отъ ония паметни дни, когато синоветѣ на младото Българско Княжество извършиха геройски подвизи на самоотвержение за свободата на своето отечество. Българското Туристическо Дружество, като поклоникъ на хубоститѣ на отечествената природа, счита за свой пръвъ дългъ да отдаде почитъ къмъ паметъта на борцитѣ за свободата на отечеството. Защото безъ свобода никакъвъ туризмъ и планинарство сж немислими. Водимъ отъ този принципъ, Софийскиятъ клонъ „А. Константиновъ“ отъ БТД взе инициативата да се отпразднува на 6 ноември 20-годишнината отъ сраженията при Сливница, като и устрои на тоя день народенъ излетъ до Сливница. Той покани да взематъ участие въ тоя излетъ и дружествата: Поборнико-Опълченско, Юнакъ, Колоѣздачно и Народенъ Бранителъ, които съ готовность се отзоваха на поканата. Съ особени обявления бѣха поканени участниците отъ войната и гражданитѣ, отъ които се явиха 300—400 души. Отъ дирекцията на желѣзницитѣ бѣ се издѣйствувало 50 % отстъпка за излетниците, а военното министерство отпусти музиката на I п. на князь Александра полкъ, сжщата която прѣди 20 год. на това мѣсто, подъ неприятелскитѣ куршуми, е водила полка къмъ славни побѣди.

Въ 8^{1/2} ч. с. излетниците потеглиха съ редовния смѣсенъ влакъ за Сливница, гдѣто пристигнаха къмъ 10^{1/2} ч. На гарата тѣ бѣха очаровани отъ срѣщата, която имъ направиха ученицитѣ и ученичкитѣ отъ Сливнишкото основно училище, на чело съ своитѣ учители и учителки. Съ народни флагчета въ рѣжа, наредени на перона, тѣ съ „ура“ посрѣтнаха гоститѣ. Тукъ бѣше сжщо и кметътъ на селото и офицеритѣ отъ Сливнишката крѣпостна рота. Отъ града се образува шествие, на чело на което вървѣха старитѣ ветерани — поборнико-опълченцитѣ, слѣдъ тѣхъ участниците отъ Сръбско-Българската война, послѣ Туристическото и другитѣ дружества, слѣдъ които вървѣше народътъ. Шествието бѣ прѣдвождано отъ музиката на I п. полкъ, прѣдшествувано отъ колоѣздачитѣ, дошли на кола отъ София, и ученицитѣ Сливнишки. Така шествието влѣзе въ с Сливница, подъ звуковетѣ на новия туристически маршъ*). Тукъ се даде почивка за похапване, а прѣдседателътъ на Поборнико-Опълченското дружество сложи една импровизирана закуска за другаритѣ

*) Не колоѣздаченъ маршъ, както бѣ писалъ единъ столиченъ вѣстникъ. Такъвъ маршъ нѣма.

си, за участниците от Сръбската война и за представителите от дружествата. Във тоя тържествен ден чиновите различия от себе-се си махнаха и драго бръше човек да гледа тогавашните войници (сега вече фелдфебели), заедно с своите съратници офицери (днес вече голъми началници) и своите учители — опълченците да си споделят спомените от миналите страховити но и пълни с подвизи дни.

Слѣд почивката шествието потегли с пѣсни и музика за с. Алдомировци. Тукъ то бѣ сжщо посрѣщнато отъ учениците и привѣтствувано съ една съдържателна и прочувствувана рѣчь на образования селски учителъ, бившъ кметъ, г. М. Георгиевъ. Той похвали инициативата, на тия достойни синове, на още по-достойни борци. Шествието се увеличи отъ прибавилите се къмъ него Сливнишки и Алдомировски селени и хилядното множество подъ звуковете на „Шуми Марица и на гръмогласно „Ура“ възлѣзе на „Прѣславската могила. Тукъ геройски се е сражавалъ 7 п. Прѣславски полкъ, отъ който сж паднали подпоручиците Алекс. Папанчевъ отъ Сливенъ и Петръ Койчевъ отъ Разградъ, двама унгероофицера и 25 редника. За споменъ на това тукъ е построенъ паметникъ на срѣдства на офицерите отъ Прѣславския полкъ. При този паметникъ се отслужи панахида отъ селския свещеникъ. Тукъ присѣтствуваше и баба Папанчовица, майката на убития подпоручикъ, съ двѣтѣ си внучки, което придаваше по-голѣма тържественостъ на церемонията. Скрѣбната майка бѣ донела единъ вѣнецъ за да украси гроба на младъ загиналия си синъ. Слѣд панахидата се държахъ рѣчи и се положиха вѣнци отъ името на присѣтствующите дружества. Пръвъ говори г. д-ръ Хр. Пиперовъ, отъ страна на Туристическото Дружество — за хубостите на българската природа и значението на свободата за туризма. Слѣдъ него г. Бобевски, прѣдседател на Поборнико-Опълченското Дружество — за условията, при които българинътъ се е възпиталъ да се бори за родината си. Отъ страна на Колоѣздачното Дружество, г-нь П. Т. Първановъ — за крайната цѣль, която трѣбва да бжде на балканските държави: споразумѣние помежду имъ за задружно дѣйствиe противъ общия врагъ. Отъ Дружество „Юнакъ“, г. Ст. Н. Коледаровъ — за народния борчески духъ въ юнашката организация. Отъ „Народенъ Бранителъ“, г. д-ръ Ст. Бончевъ — за значението на свободата въ личния и народния животъ. Тукъ присѣтствуваше грамадна маса селени и цѣлата могила бѣ покрита съ народъ. Направиха се нѣколко фотографически снимки, слѣдъ което всички се завърнаха въ с. Алдомировци на обѣдъ.

Слѣдъ обѣда имаше въ това село народно веселие, подъ звуковете на воената музика и на народната музика — гайдите. Това веселие продължи по пѣтя за с. Сливница и въ това послѣдното село. Обаче на народното увеселение останаха да присѣтствуватъ само старите ветерани — опълченците; туристите, юнаците, участниците отъ войната и множество гости — мъже и жени, отидоха да разгледатъ позициите, а колоѣздачите заминаха за София. По поле-

сражението излетниците бѣха развеждани отъ г. капитанъ Венедиковъ, комендантъ на сливнишкитѣ укрѣпления, който съ живъ и увекателенъ езикъ разправяше за хода на войната и всички го слушаха съ напѣгнато внимание. Самата природа, като че съчувствуваше на тоя тържественъ споменъ, та бѣ дала въ тоя ноемврийски день прѣ-красно врѣме. Това влияеше много върху приятното настроение у присѣдствущитѣ на това мислено повторение на събитията отъ прѣди двадесетъ години. Жалко е само, че на Сливница нѣма единъ общъ, централенъ паметникъ, за увѣковѣчаване паметъта на всички паднали въ сраженията на 6, 7 и 8 ноември герои.

Привечеръ всички се събраха въ с. Сливница, отъ дѣто потеглиха за гарата. Въ трена се прѣкара съ пѣсни и весели разговори и въ София излетниците пристигнаха доволни отъ приятно прѣкарания день, и отъ туй, че сж изпълнили единъ дългъ къмъ борцитѣ за българската свобода и благодарни на Туристическото Дружество — виновникътъ на това тържество.

Не трѣбва да ни обвиняватъ въ нескромность, ако признаемъ тукъ, че тоя излетъ бѣше голѣмъ успѣхъ за БТД. Чрѣзъ него то се повдигна още по-високо въ очитѣ на българското общество. БТД показва, че то не е чуждо за народнитѣ чувства и интереси. Чрѣзъ него се изпъкна за пръвъ пѣтъ така реліефно националниятъ характеръ на нашето спортно дружество. Желателно е подобни случаи да се използватъ и отъ другитѣ клонове, за да може добръ да се прояви народниятъ обликъ на тоя спортъ.

Д-ръ Хр. Пиперовъ.

Отчети на клоноветѣ отъ БТД за 1904 г.

Търновски клонъ „Трапезица“.

Единъ отъ по-младитѣ братя на Българската туристическа задруга е нашиятъ Търновски клонъ „Трапезица“. Основанъ прѣзъ пролѣтта 1902 год., въ началото на тригодишното си съществуване той прояви животъ и извърши доста добри дѣла, обаче послѣдната година, благодарение появилата се криза въ задругата ни, както и отъ нѣкои други причини, той не може да се похвали съ особна дѣйность. Не заякналъ достатъчно, безъ особно бѣлѣжити прѣдъ обществото туристически дѣла, той бѣше дошелъ до критическото положение да прѣстане да съществува.

Като не притежаваме годишния отчетъ за дѣйността на клона прѣзъ миналата 1904 год., приготвенъ по право отъ бившия клонъвъ прѣдседателъ, ний прѣдлагаме тукъ врѣмененъ отчетъ за дѣлата и намѣренията на клона прѣзъ врѣмето на скоро избраното настоятелство.

На 25-й мартъ 1905 г. прѣдъ годишното събрание, нѣкои приятели, членове отъ клона, въ желанието да съживятъ послѣдния и да го поставятъ на подобающата му височина прѣдъ задругата и въ очитѣ на обществото, настояха за избиране ново настоятелство въ съвършено подновенъ съставъ. Изборътъ се състоя и въ резултатъ се

конституира клоновото настоятелство въ съставъ: Г. Козаровъ, Търновски окр. държавен архитектъ — прѣдседателъ, Н. Просеничковъ, учителъ при Държавната дѣвическа гимназия — подпрѣдседателъ, Ст. Атанасовъ, чиновникъ Народната банка — секретаръ, П. Ангеловъ, търговецъ — касиеръ и Ив. Вителовъ, книжаръ — съвѣтникъ.

Отъ приемане дѣлата, до днесъ 5|V| — 1905 год., клонътъ е ималъ нѣколко настоятелствени събрания, въ които е възнамѣрявалъ да извърши и извършилъ слѣднитѣ по важни за клона дѣла.

1) За насърчение приятелскитѣ връзки между членоветѣ-туристи, укрѣпване тѣлото и духа и непосредственото запознанство съ хубавитѣ търновски околности, се направиха три излета: На 25|III| — приятелска срѣща въ бирарията на Братя х. Славчеви — присѣдствуваха 20 души, между които 8 дами; На 2|V| — до Зиналата стѣна, Кжзъ хисаръ, Силифоръ и обратно — присѣдствуваха 40 души, между които 15 дами. Водачъ — дружествения прѣдседателъ. На 22|V|, по случай цвѣтенето на липитѣ въ Търновското дефиле, излетъ до Прѣображенския мѣнастиръ, прѣзъ Зеленка и обратно. Въпрѣки неблагоприятното за излетъ врѣме, присѣдствуваха 18 души, между които 4 дами. Водачъ дружествения подпрѣдседателъ. Съгласно рѣшението на настоятелството, за събиране материалъ за Търновския пжтеводителъ, на всѣки официаленъ излетъ се прави кратко туристическо описание за печатане въ „Български Туристъ“.

2) За поощрение излетитѣ, особно пѣкъ посѣщението имъ отъ членове-туристи, а не както е до сега, повечето отъ гости, настоятелството въ засѣданието си отъ 1|V| т. год. рѣши: на всѣки излетъ да води списъкъ на присѣдствующитѣ членове-туристи и на край годината да направи официаленъ подаръкъ отъ туристически карфици, бастуни и пр. на всѣки членъ, който до свършване туристическата година — направи всички официални излеги, безъ два. Въ бѣдаще, настоятелството е даже въ намѣрение да раздава почетни дипломи за членство на всѣки туристъ, който нѣколко години подъ редъ (напр. петъ) е билъ непрѣкъснато членъ на клона.

3) Понеже замисления още при основаването на клона пжтеводителъ на гр. Търново и околността му и въпрѣки нѣколкократнитѣ настоятелствени рѣшения, се оказа че не е още започванъ, новото настоятелство рѣши да побърза съ изпълнението на тая отдавна бѣлнувана клонова мечта. За събиране и приготвяне материала за печатъ, избра се петочлененъ комитетъ, въ съставъ: дружествения прѣдседателъ и подпрѣдседателъ, Търновскиятъ Окр. училищенъ инспекторъ Н. Марковъ, учителътъ по рисуване при Търновската държ. мжж. гимназия Д. Багриловъ и бившия учителъ при Свищовското търговско училище Д. Стеревъ. Пжтеводителътъ ще се състои отъ текстъ, фотография, портрети и скици. По форма и съдържание ще прилича на издадения напоследъкъ на нѣмски Цюрихски пжтеводителъ. Въ началото му ще се постави туристическия химнъ и ще обема: описанието и историята на града отъ най-старо врѣме до сега, заедно съ портретитѣ на по-виднитѣ дѣйци, родени въ Търново. Всички обще-

ствени пострройки, институти, развлечения, излети въ околността на града, манастиритѣ, търновски фирми и пр.. Материалътъ ще бжде прошаренъ съ фотографии и скици, снети отъ града и околността му. Това е до сега най-крупното клоново дѣло, бързото осъществение на което ще спомогне много за усиляване и безъ това нарастналото вече гостуване въ града отъ мѣстни и чужди туристи. За издаване пжтеводителя, клонътъ разполага съ 150 лв. неприкосновенъ фондъ.

4) За улеснение посѣщението на Търновскитѣ исторични и археологични останки, подъ ръководството на клоновия прѣдседателъ, се поставиха пжтепоказатели до Трапезица и Хисаря (Царевецъ) и направиха пжтеки до църквитѣ по тѣхъ, а сега пъкъ подъ ръководство на клоновия прѣдседателъ, като държавенъ архитектъ, на държавни сръдства и съ помощта на арестанитѣ отъ Търновския Окр. затворъ, се направи пжтъ за кола около цѣлия Хисаръ отъ 6, 4 и 3 м. ширина, при най-голѣмъ наклонъ 3%. Търновската градска община е въ намѣрение да постави канапета и бесѣдки по тоя толкова интересенъ за посѣтителитѣ на града, пжтъ. Сигурно е, че още идущата недѣля ще се почне направата на туристическата пжтека прѣзъ едничката за прохлада близка търновска разходка „Света Гора“. Пжтеката ще слѣдва отъ моста на турската махла, дѣсниия брѣгъ на р. Янтра, ще влѣзе въ гората и при най-голѣмъ наклонъ 9% ще излѣзе до втория бюфетъ на шосето Търново — Османъ Пазаръ. Отъ тукъ, подъ най-високитѣ и хубави брѣстове на гората, ще мине надъ шосето и като слѣдва хълбока на гората, ще слѣзе на мѣстото дѣто се отдѣля шосето за гората. Пжтеката се трассира съ 2 метра ширина, съ наклони 2, 5 и 9% най-голѣмъ, по възможность най-малко да врѣди дървениятъ култури. Съ направата си, пжтеката ще улесни разходкитѣ изъ сѣнчеститѣ недра на тоя едничкъ Търновски горски оазисъ.

Въ бждаще клонътъ е въ намѣрение да ходатайствува за бързото залѣсяване сипейтѣ и канаритѣ около града и да ускори направата на пжтъ и черничева алея по брѣга на р. Янтра, които, като начнатъ долнитѣ градски порти, да слѣдватъ лѣвия рѣченъ брѣгъ, да заобикалятъ Френкъ-хисаръ и Царевецъ и въ Асѣнова махла се свържатъ съ шосето Търново — Гор.-Орѣховица.

5) Както братскитѣ задръги въ странство, за да осигурятъ съществуването си и разширятъ дѣйността си въ полето на туристиката, строятъ разгледни, ресторани, хижи, желѣзници, украсяватъ пещери и пр., които имъ доставятъ годишно добри приходи, така и клонътъ ни, за да може въ бждаще да си създаде доходи, въ намѣрение е вече да купи десетина декара праздно мѣсто около града за разработване въ черничева или овощна градина. По сжщитѣ съображения, той е въ прѣговори съ Търновската градска община за разширение клоновитѣ права върху подаренитѣ му мѣста по двата брѣга на р. Янтра — между желѣзния мостъ и казармитѣ. Клонътъ желае, освѣнъ сегашнитѣ му съмнителни права върху тия мѣста „само да чисти трънегъ и залѣсява мѣстността“, да ги има въ вѣчно ползуване, съ което вѣнъ отъ изхарченитѣ му 300 лв. за залѣсяване съ

безполезна дръвчета, да похарчи нови средства за основаване на пчелиникъ, черничевъ разсадникъ и пр. — толкова необходими за прѣуспѣване на клона и града ни Търново

6) За да подпомогне бъдещето рекрутиране на българските туристи и да пропагандира идеята на задругата, клонътъ въ годишното си събрание рѣши, това лѣто да основе въ Търново първата ученишка спалня въ България, цѣлътъ на която ще бѣде: евтино, контролно пътуване и проживѣване на нашата ученишка младежъ. За това клонътъ е прѣдвидѣлъ 100 лв., половината отъ които сж подарѣкъ отъ клоновия прѣдседателъ.

7) По зародена мисль у туристите, основа се въ града ни археологическо дружество, цѣлътъ на което е: създаване въ Търново градски музей, въ който да се събере всичко по архитектура, история, археология, фолклора, нумизматика и пр., осанали изъ окръга, а главно изъ историчните посѣлища Търново, Никюпъ и Арбанаси. Въ това дружество, туристите-археолози се ползуватъ съ половина членски вносъ.

8) За пропагандиране туристиката и за да се обърне вниманието на Търновските граждани върху сегашното икономично положение на града, на Великъ-денъ, по случай дохождане въ Търново на членоветъ на „Търновска Дружба“ въ София, клоновиятъ прѣдседателъ държа сказка въ читалищния салонъ върху „Миналото, настоящето и бъдещето на гр. В. Търново“, като обърна особено внимание на туристическото значение на града и ползата шо би могълъ послѣдния да извлѣче отъ дѣйността на мѣстното туристическо дружество. Споредъ обѣщанието на прѣдседателя на Дружбата и съгласието на автора, сказката ще се печати скоро на средства на дружбата и разпространява въ нейна полза.*)

9) Освѣтъ пжтепоказателното табло и фотографична снимка на гр. Търново, окачени на Търновската гара за поощрение пътуването изъ търновската околностъ, клонътъ ни, заедно съ тоя отъ Гор.-Орѣховица, въ скоро врѣме ще поставятъ задружно на Гор.-Орѣховската гара пжтепоказателно и фотографично табло до най-хубавитъ мѣстности изъ Търновския окръгъ. Това ще се направи за усиление гостуването изъ окръга и рекламиране дѣйността на тия два клона. Голѣма частъ отъ поржчанитъ фотографии сж вече купени.

10) За постоянното излагане дружественитъ фотографии, четене получаванитъ туристични списания и прѣгледване всичко касателно работитъ на клона настоятелството е ангажирало за дружественъ локалъ частъ отъ ресторана на най-извѣстния въ града „Хотелъ Борисъ“. Декорирането на вещицъ, както и специалното за въ случая туристическо табло, сж вече поржчани.

11) Библиотеката на клона, освѣтъ получаванитъ до сега списания, се умножи съ съчинения отъ хубави описания на отечествени кѣтове отъ Ив. Вазова, Иречека и пр., а сбирката ни отъ фотографии се обогати съ такива, главно отъ Търново.

*) Сказката е помѣстена въ спис. Родина кн. IV, V и VI, 1906 г. (Б. Р.).

Прѣзъ 1905 г. клонътъ ще се води отъ слѣдния бюджетъ.

I. Приходъ:

1. Членовина отъ 50 стари члена	лв. 300
2. Членовина и записнина отъ 15 нови члена	" 120
3. Недобори отъ 5 члена	" 33
4. Разни помощи	" 20
5. Туристически балъ — вечеринка	" 100
6. Подаръкъ отъ друж. прѣдс. за ученишкитѣ спални	" 50

Всичко лв. 623

II. Разходъ:

1. Приносъ 20% въ централната каса	лв. 78
2. Записнина въ централната каса	" 30
3. Канцеларски	" 30
4. Туристични списания и книги	" 65
5. Насърчение туристиката	" 40
6. Правене пжтеки, пѣйки, залѣсяване и пр.	" 150
7. Знаци, показалци, фотографни табла и пр.	" 100
8. Тржба и крачкомѣръ	" 30
9. Основаване ученишка спалня	" 100

Всичко лв. 623

До 25/III т. год. имаме на съхранение въ спестовната каса 444.80 лв., отъ които 150 лв. съставляватъ неприкосновенъ фондъ за издаване пжтеводителя на Търново и околността му

За сега имаме 57 редовни члена, отъ които 43 стари и 14 нови — между които 1 дама.

Прѣдседателъ: Г. Козаровъ.

В Ъ С Т И.

Централно настоятелство.

— Избраното на VI сборъ централно настоят. си разпрѣдѣли длжноститѣ по слѣдния начинъ: Избраниятъ за прѣдседателъ г. д-ръ Ал. Теодоровъ отказа отъ тая длжностъ понеже билъ много занятъ и нѣма никакъ свободно врѣме за да работи. Прѣдседателъ на дружеството стана получилиятъ най-много слѣдъ него гласове, г. д-ръ Хр. Пиперовъ (прѣпод. Воен. учил.).

За подпрѣдседателъ се избра г. Сотиръ Скрински (сжщо), за секретаръ г. Ат. Джанановъ (чинов. Финан. мин.), за касиеръ г. Ст. Цачевъ (чин. Б. Н. Банка), за библиотекаръ-домакинъ г. Ив. Сандовъ сжщо) за редакторъ г. Т. И. Бъчваровъ (редакторъ на сп. „Родина“) и за съвѣтници г. г. д-ръ Ал. Теодоровъ (проф. Универс.) и капитанъ Ив. Добревъ.

Настоятелство на Софийския клонъ „А. Константиновъ“ отъ БТД. Споредъ новия уставъ на дружеството, софийскиятъ клонъ се управлява отъ отдѣлно настоятелство. Такова клонътъ е избралъ въ извънредното си общо събрание на 1 юли, което си разпрѣдѣлило длъжноститѣ така: прѣдседателъ г. Няголъ Бозовъ (учит. II Мжж. гимн.) подпрѣдседателъ г. Дѣянъ Дѣяновъ (чин. Финан. мин.), секретаръ г. Петръ Георгиевъ (студ. правото), касиеръ г. Ст. Радучевъ (кас. Б. Н. Банка), библиотекаръ-домакинъ г. Кр. Кръстевъ (чин. Финан. мин.) и съвѣтници г. г. Кир. Шишеджиевъ (чин. Б. З. Банка), Геор. Радевъ (сжщо) и Ст. Н. Колеларовъ (чин. Дирек. желѣзн.)

Помощъ на БТД. — Министерството на Народното Просвѣщение съ Заповѣдъ № 1117 отъ 16 юни т. г. е отпустило 160 лева помощъ на Централното настоятелство на дружеството.

Новъ клонъ — На 19 мартъ въ гр. Каваклий се е основалъ клонъ отъ БТД, нарѣченъ „Сакаръ“. На VI сборъ той бѣше прѣдставенъ отъ г-нъ Маринъ Кърпаревъ, гдѣто се прие окончателно въ задругата и уставътъ му е утвърденъ отъ централното настоятелство. Той брои 25 члена и настоятелството му се състои отъ г. г. Иосифъ Коларовъ (директ. III-кл. учил.) прѣдседателъ, Боню Грозевъ (чинов.) — подпрѣд., Влайко Джоварополосъ (кроячъ) касиеръ, Петръ Берберовъ (счетов. Зем. Бан.) — секретаръ, Алекс. Кантарджиевъ (чинов.) — домакинъ, Янко Авджиевъ (секр. Мир. сжд.),

Тод. Янчевъ (прошенопис.) и Хр. Влайкидисъ (търгов.) — съвѣтници. Членове: Панг. Кардалевъ, Дим. Кърпаровъ и Атан. Ивановъ (книгководители Земл. Бан.), Маринъ Кърпаровъ (аптекарь), Петъръ Димитровъ Хр. Кадийски, Добри Кантарджиевъ, Кир. Колевъ, Панди Георгиевъ, Ст. Паленковъ и Геор. Илиевъ (чиновници), Кост. Джоварополосъ, Ник. П. Ставревъ, Ишдеръ Пергидисъ, Моско х. Михайловъ, Кочо Казакопулосъ и Петръ Стефановъ (търговци). Желаемъ успѣхъ на Сакарци.

Безплатни ученишки спални. Първитѣ безплатни ученишки спални въ България, уредени отъ В. Търновския клонъ „Трапезица“ на БТД, основани лани, ще дѣйствуватъ и това лѣто прѣзъ цѣлата училищна ваканция. Клоновото настоятелство е изпратило до всички директори на мжжкитѣ гимназии слѣдното окръжно, за да ги увѣдоми за основаването и за начина на дѣйствието на спалнитѣ:

„Съ настоящето си Ви явяваме, Г-не Директоре, че В. Търновското туристическо дружество „Трапезица“ е открило въ гр. Търново безплатни спални отъ 10 легла за ученици и студенти екскурзиянти, които прѣдприематъ екскурзии само прѣзъ лѣтната ваканция. Спалнитѣ, състоящи се отъ желѣзни кревати, дюшечи, одеала, възглавнички, чаршави и пр., помѣстени въ най хигиеничното градско училище, се държатъ чисто и се намиратъ подъ надзора на мѣстнитѣ училищни власти. Освѣтѣнъ безплатнитѣ спални,

излетниците се ползватъ съ намаление при гостилницитѣ.

Като Ви явявамъ това моля, съобщете за свѣдѣние на ученицитѣ отъ повѣреното Ви училище, за да иматъ това прѣдъ видъ, та като споделятъ града ни, да прѣдпочетатъ нашитѣ спални прѣдъ ханищата и хотелитѣ.

Самоличността си ученикътъ трѣбва да удостоверява съ свидѣтелство отъ училището Ви. Освѣнъ това, трѣбва прѣдварително три дѣня до пристигането си, ученикътъ да явява за дохаждането си въ града, за да му се отреди легло за спане.

Всѣки ученикъ или студентъ, посѣтителъ на спалнитѣ ни, се подчинява на правилника за ползуване отъ безплатнитѣ ученишки спални. Чакаме гости!

Срѣщи между съседни клонове — Не еднашъ на съборитѣ се е изказало желание да се устройватъ излѣгни срѣщи между съседни клонове отъ БТД. Тия срѣщи иматъ грамадно значение: членоветѣ отъ съседнитѣ клонове се опознаватъ взаимно, размѣнятъ мисли по съвмѣстното дѣйствие въ областъта на туристиката, ободряватъ се едни други и пр. Тия срѣщи дѣйствително се прилагатъ, напр. между търновци, горне орѣховци и плѣвенци, софийци, врачанци и орханийци и др. Обаче туй е много малко въ сравнение съ това, което може и което трѣба да се направи. Нека всѣки клонъ си вмѣни въ дългъ поне единъ пжтъ

въ лѣтото да се срѣщне съ всѣки отъ съседнитѣ клонове. Такива срѣщи могатъ да станатъ напр. между перничани и самоковци, на тия послѣднитѣ съ софийнци и долно-банци, на софийнци съ перничане, долно-банци врачанци и орѣховци, на търновци съ горне-орѣховци и еленци и др. Като прѣпоръчваме горѣщо тия срѣщи на клоноветѣ, молиме ги да се споразумѣятъ помежду си за уредбата имъ и въ най-кратко врѣме да съобщатъ въ централното настоятелство за взетитѣ рѣшения. Софийскиятъ клонъ е вече влѣзълъ въ прѣговори съ пернишкия, долно банския, врачанския и орханийския клонове за уредбата на клонови срѣщи прѣзъ това лѣто.

Постѣпили суми — Въ централната каса сж постѣпили слѣднитѣ вноски отъ клоноветѣ за 1905 г.

Отъ В.-Търновския клонъ „Трапезица“ — 100 л., отъ Д.-банския клонъ „Ибърски туристъ“ — 12 л., отъ Горне-Орѣховския клонъ — 12 л. отъ Плѣвенския клонъ — 6 л., отъ Софийския клонъ „А. Константиновъ“ — 59-65 лв., Новооснованиятъ клонъ „Сакаръ“ въ Каваклий внесе 46 л. записани отъ 23 члена.

Умоляватъ се тия клонове, които не сж си уредили смѣткитѣ за изтеклата година, да сторятъ това въ най-скоро врѣме. Сжщо и тия, които не сж пратили отчети за дѣйността на клоноветѣ.

Ж Н И Ж Н И Н А.

По Сръдния балканъ. Въ списанието на Ческия туристически клубъ „Casopis turistu“ броеве 8, 9, 10, 11 и 12 отъ 1905 г. срѣщаме подъ това заглавие една статия отъ д-ръ Ири В. Данишъ, професоръ по География въ Пражкия университетъ. Въ нея той описва своето излетуване по тоя балканъ прѣзъ 1902 г. заедно съ д-ръ Ив. Цвиичъ, професоръ въ Сръбската велика школа. Тѣ сж обиколили още и Източния балканъ, обаче тукъ той описва само нжуването изъ Сръдния стара планина

Тѣ сж тръгнали на 24 юли отъ София и сж били 5 души, освѣтъ първитѣ двама още д-ръ А. Иширковъ доцентъ въ Висшето ни училище, Дединацъ студентъ отъ Българската велика школа и единъ сърбинъ слуга. Той описва подробно мѣстата и хората гдѣто сж минали. Въ София си купили коне и за два часа сж дошли до с. Локорско. При възлизането сж имали хубави гледки къмъ Витоша (2285 м.), Люлинъ, Лозенската планина и Рила. Говори и за Мургащъ (1637 м.), до 1400 м. покритъ съ гора. Прѣзъ р. Елешница слизатъ въ с. Огоя (740 м. надъ морското равнище), гдѣто не на мѣрили за храна друго освѣтъ яйца. Тукъ тѣ прѣнощуватъ. Дневенъ Маршрутъ 38 км. На слѣдния день минали прѣзъ Бѣлева поляна (1150 м.), връхъ на Орханийския балканъ. Описва горитѣ. Слизатъ въ с. Литаково, 600 км.жи съ 3000 жители; хвали селото, хубавитѣ кмжи съ градинитѣ. Завиватъ къмъ с. Новаче-

не. Тая частъ отъ Орханийската котловина се нарича „Загорско коритище“. Надъ селото се издигатъ скали отъ капротински варовници, а полето е покрито съ кукурузища и сочни ливади. Прѣзъ Гола глава (800 м.), между хубава букова гора до с. Липници и отъ него за с. Ликъ съ богати извори, лежи върху флишови пѣсѣчници и шисти. Хвали това село и църквата му, били настанени въ хубава кръчма и добръ нахранени. Прѣнощуватъ; дневенъ маршрутъ 46 килом.

На 27 юли прѣзъ с. Боженци и Орханийското поле за гр. Орхание. Малкътъ градецъ съ 2000 ж. По-прѣди се е наричалъ Самунджиево и послѣ наименованъ по името на султана Орхана. Описва града, околноститѣ и хората. Този день е изминато само 27 км. На слѣдния день слѣдъ обѣдъ по р. Бебрежъ за Арзаконакъ (952 м.). Посѣтили паметницитѣ за падналитѣ руси прѣзъ 1877 г. Отъ тука величествена гледка къмъ Витоша, Рила, Родопитѣ и Ихтиманската планина. Прѣзъ с. Горни Камарци за нощувка въ с. Долни Камарци. Изминато прѣзъ деня 31 км. Силно впечатление е направило Камарското поле съ своята уредба и плодородие. На 29 юли заминуватъ прѣзъ Гжлабецъ планина, която дѣли Камарското поле отъ Златишката котловина, образува прѣходъ между Сръдния гора и Стара планина и е водораздѣлъ между Черно и Егейско морета. Спущатъ се въ джждъ и градъ въ Буновския ханъ и

отиватъ въ Златица, отъ тамъ въ Пирдопъ.

Височинитъ на гребенитъ на Ст.-планина постоянно растатъ: вече на 4 км. източно отъ Арабаконакъ. Равина планина има 1655 м., Говедарникъ 1789 м., Свѣщиплазъ надъ Златица 1889 м., а по-нататкъ се издига Паскалъ 2022 м., Веженъ 2197 м. и Рибарската долчинка дѣли Златишката планина отъ Троянската.

На слѣдния день заминаватъ отъ Пирдопъ за Лъжене, а отъ тамъ на една височина отъ 1200 м. Тукъ всичко е покрито съ трѣва, а само въ високитъ долчинки западно, отъ 1100 до 1600 м. има ниска гора. Главниятъ гребенъ на Балкана се нарича Срѣднегорие, а сѣверно, успоредно съ него, се издигатъ два-три величествени върха, които ги очудили съ своята хубава гора и съ красотата си, и които въ никоя орография на Балкана не сж означени. Това сж прѣдгорията, които къмъ Дунава постепенно се губятъ. Останали да спятъ въ една колиба на върха Братанци, подъ Веженъ, който е билъ на разгояние 4 км. и 200 м. надъ тѣхъ. Той е прѣдставлявалъ прѣкрасна картина: озаренъ отъ послѣднитъ лъчи на заходящото слънце, когато всичко наоколо е било въ сѣнка. Прѣзъ нощта обаче друга картина се прѣдставила на нашитъ туристи: когато завалѣлъ дъждъ, колибата протекла, станзало студено и трѣбвало да ходятъ за да се сгрѣятъ...

На 31 юлий тръгнали по долината на Заводне, прѣзъ много хубави гори; отъ 1650 м. букъ,

а на 1000 м. се смиса съ него габъръ, липа, джбъ и др. Минуватъ прѣзъ високитъ стрѣмни пѣсчъни скали на Дебелий долъ (1137 м.), Василевата планина (1470 м.), Петраилъ (1178 м.) и по лѣвия брѣгъ на р. Витъ стигатъ въ Тетевенъ. Този старъ, западналъ градецъ, лежи на 800 м. Недалечъ отъ него се съединява Бѣлия Витъ съ Черния. Отиватъ въ с. Гложене. Прѣзъ хубава гора отъ огромни джбове, вечерята късно стигватъ на Глава Панега. На другия день разгледали извора и се раздѣлили на двѣ: г. Данишъ и г. Цвиничъ заминали съ файтони за Плъвенъ, а г. Иширковъ съ сърбина слуга, на конетъ за Ловечъ, гдѣто всички се събрали на 4 августъ.

Отъ Ловечъ на р. Осъмъ за Троянъ на р. Бѣли Осъмъ и Троянскій манастиръ, гдѣто прѣнощували. Хубава, огромна сграда, съ чисти стаи, и прѣмногo калугери и прочуга троянска сливовица. Прѣзъ огромна букова и джбова гора за Амбарица и Остра могила, ношувка. Тукъ почватъ сума върхове. Троянската планина (1600 м.) на изтокъ Остра могила (2166 м.), Голѣмий и Малкий Купенъ, Кривинитъ (2268 м.), подиръ най-високия Фердинандовъ връхъ или Юмрукчалъ (2371 м.). Послѣ гребенътъ свива къмъ сѣверо-изтокъ и свършва съ Мара-Гидикъ (около 2000 м.) надъ Розалито поле а на юго-изтокъ отъ нея, на 2273 м. се издига Кадемлия. Склоновѣтъ на тия върхове се спущатъ съ голѣма стрѣмнина до 1600—1800 метра.

На 6 августъ ги оставя г-нъ Иширковъ, който се връща въ родния си градъ Ловечъ, а другитѣ взематъ на изтокъ по гребера Осинакъ и Кривинитѣ. Тукъ намиратъ каракачани, които той описва. Тия овчари имъ показватъ пътя за Чуфадарица (ок. 2000 м.), съ чудесна гледка къмъ Калоферското поле, задъ което се издига величествената Сръдна гора, съ своитѣ хубави гори и просъчена отъ широка долина на Стрѣма. Отъ тукъ слизатъ съ голѣма мъжа на долу въ Карлово. Събуждатъ се въ трѣска и слѣдъ обѣдъ заминаватъ за Калоферъ, а отъ тамъ прѣзъ Шипка за Казанлъкъ. Описва

тия градовце, Шипченския манастиръ и добиването на гюловото масло. Назадъ прѣзъ Шипка, върха Св. Никола за Габрово. Говори за индустрията и богатството на гражданитѣ. За Дръново. Прѣзъ с. Дебелецъ, което имъ направило впечатление съ кжщичкитѣ си и употреблението на земледѣлческитѣ съчва, за Търново. Отъ югъ—устieto на рѣка Янтра—чудна гледка къмъ града, кжщитѣ на който изглеждатъ залѣпени като гнѣздата на оси.

Слѣдъ двудневно прѣстояване въ Търново, заминуватъ за Източния балканъ къмъ Черно море.

О. И-ва.

Разни

Изригването на Везувий.

— Въ края на мартъ вулканътъ Везувий е подновилъ своята дѣятелностъ. На 22 мартъ въ 11½ ч. в. се е отворилъ единъ новъ кратеръ въ неговитѣ поли, отъ който почнала да тече голѣмо количество лава. Тя се спуснала къмъ брѣга съ скоростъ 100 м. въ часъ. На 27 мартъ изригването се е усилило и лавата е текла съ скоростъ 350 м. въ часъ. Тя е достигнала до града Bosco Trecase, който почти съвършенно разрушила. Лавата е протекла въ улицитѣ, които задръстила и кжщитѣ сж изтърбушени. Полуразрушенъ отъ лавата е и градътъ Tere Annunziata. Но при вулканическитѣ изригвания опасниятъ бичъ е не лавата а вулканическата пепель, която въ единъ мигъ покрива голѣми пространства и нищо не може да ѝ убѣгне: всичко бива засипано,

задушено, онищено. Тая пепель, смѣсена съ топла вода е полуразсипала града Ottajano. Самиятъ гр. Неаполъ е билъ помраченъ отъ тая топла вулканическа калъ, която паднала въ пласть 10 см. дебелъ. Отъ тежестъ та на тая пепель много кжщи сж се срутили; пазарътъ Monte Olivetto въ тоя градъ се е съборилъ и затисналъ 15 души. Но тая пепель е много добра въ земледѣлско отношение. Тя въ 2—3 години се развѣтрява и дава извънредно плодородна почва, на която най-добръ вирѣятъ лозята. Прѣкраснитѣ лозя въ политѣ на Везувия, отъ които се добива извѣстното вино *l'acerima Christi* (Христови сълзи), длѣжатъ на вулканическата пепель своего сжществуване. Въ скоро време засипанитѣ градовце ще се повдигнатъ наново.